

Sygn. akt III KK 101/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **K. K.**

skazanej za czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 kwietnia 2022r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji wniesionej – na korzyść – przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 26 lipca 2021r., sygn. akt II K (...)

1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania,

2. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 lipca 2021r., sygn. akt II K (...), K. K. została uznana winną popełnienia czynu polegającego na tym, że:

- w dniu 29 stycznia 2016r. w S. , działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, co do której toczy się odrębne postępowanie w Sądzie Rejonowym w S. o sygn. akt II K (...), w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej w postaci pożyczki gotówkowej oraz osiągnięcia przez A. K., działającego w imieniu pośrednika pożyczkowego "H." z siedzibą w S., prowizji od udzielenia tej pożyczki, wprowadziła w błąd uprawnionych pracowników U. Sp. z o.o. z siedzibą w W. co do zamiaru i możliwości wywiązania się przez siebie z zaciągniętego zobowiązania, w szczególności co do uzyskiwanych dochodów i zawarła w dniu 29 stycznia 2016r. z U. umowę pożyczki nr (...), doprowadzając tę spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 2.240,- zł, na którą składała się kwota 2.000,- zł z tytułu zawartej umowy pożyczki gotówkowej oraz kwota 240,- zł z tytułu wypłaconej od zawarcia tej umowy prowizji, przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne przeciwko mieniu, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 lutego 2009r., sygn. akt VI K (...), tj. za przestępstwo z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., którą odbywała w okresie od dnia 22 lipca 2010r. do dnia 22 marca 2011r.,

tj. czynu z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

Za tak opisany i zakwalifikowany czyn K. K. wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązano ją do naprawienia części wyrządzonej przestępstwem szkody, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej U. Sp. z o.o. kwoty 2.000,- zł.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 3 sierpnia 2021r.

Obecnie kasację od powyższego orzeczenia, na korzyść skazanej, wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając w niej:

- „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 64§1 k.k. w zw. z art. 106 k.k. i art. 107§1 k.k., polegające na niezasadnym przyjęciu, że K. K. zarzucany jej czyn popełniła w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w pierwszym

z wymienionych przepisów, pomimo, iż w dacie wyrokowania przez Sąd *meriti* uprzednie skazania wymienionej uległy zatarcu z mocy prawa, co nie dawało podstaw do zastosowania wobec oskarżonej przepisu art. 64§1 k.k.”

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu.

W istocie bowiem przed dniem wyrokowania przez Sąd Rejonowy doszło do zatarcia skazania K. K. w sprawie o sygn. akt: VI K (...), która stanowiła podstawę ustaleń, że oskarżona, popełniając czyn z art. 286§1 k.k., działała w warunkach recydywy zwykłej.

Zgodnie z art. 107§1 i §4a k.k., w razie skazania na karę pozbawienia wolności wymienioną w art. 32 pkt 3 lub karę 25 lat pozbawienia wolności, zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania, zaś w razie skazania na grzywnę zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wyżej wskazanych zdarzeń.

W sprawie o sygn. akt VI K (...), na mocy wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 17 lutego 2009r., prawomocnego z dniem 25 lutego 2009r., K. K. została uznana za winną popełnienia w dniach 7 i 8 marca 2008r. przestępstwa z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za co wymierzono jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat. Ponadto, na podstawie art. 33§1-3 k.k. wymierzono jej karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10,-zł każda, zaś na podstawie art. 72§2 k.k. zasądzono od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonego kwotę 700,-zł tytułem całkowitego naprawiania szkody w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

Wobec niewywiązania się przez K. K. z powyższego obowiązku, na mocy postanowienia z dnia 15 marca 2010r. (sygn. akt VI K (...), II Ko (...)) Sąd Rejonowy w S. zarządził wykonanie warunkowo zawieszanej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżona odbywała karę w okresie od dnia 22 lipca 2010r. do dnia 22 marca 2011r. (k. 34-36 akt głównych sprawy).

Wskazać w tym miejscu trzeba, że z uwagi na zarządzenie przez Sąd wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności wobec niewywiązania się z obowiązku orzeczonego na podstawie art. 72§2 k.k., nastąpiło zwolnienie z wykonania tego środka probacyjnego – jako integralnie powiązanego z okresem próby, a co za tym idzie, jego późniejsze, ewentualne, zaniechanie czy wykonanie stało się irrelewantne dla ocen związanych z zatarciem skazania w tej sprawie (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2013r., sygn. akt V KK 434/12).

Wymierzona kara grzywny została z kolei wykonana z dniem 3 kwietnia 2011r., tj. w dniu zakończenia odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę, orzeczonej na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w S. z dnia 2 września 2010r. (k. 32 akt głównych sprawy).

Tym samym, mając na uwadze treść art. 107§1 k.k., należy dojść do wniosku, że z dniem 22 marca 2021r. doszło do zatarcia skazania w sprawie VI K (...). Nastąpiło to zatem przed dniem wydania orzeczenia przez Sąd Rejonowy w S. w sprawie o sygn. akt II K (...). Brak było więc podstaw do ustalenia, że K. K. dopuściła się czynu z art. 286§1 k.k. w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64§1 k.k.

Nic nie zmienia w powyższej przestrzeni okoliczność prawomocnego skazania K. K. w innej sprawie, a mianowicie II K (...), w której w dniu 18 listopada 2013r. zapadł wyrok Sądu Rejonowego w S.. Jak wynika z informacji z Krajowego rejestru karnego (*vide* np. k. 32 akt głównych sprawy), powyższym wyrokiem wymierzono skazanej karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat. Uprawomocnił się on natomiast z dniem 26 listopada 2013r.

Z uwagi na fakt, iż wykonania powyższej kary nie zarządzono, jak również mając na względzie treść art. 108 k.k. w zw. z art. 76 k.k. w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015r., do zatarcia powyższego skazania doszło równocześnie ze skazaniem w wyżej omówionej sprawie.

Sąd Rejonowy, nie dysponując aktualną informacją o osobie z Krajowego rejestru karnego (k. 307 akt głównych sprawy), nie poczynił stosownych ustaleń w niniejszym zakresie.

W tym stanie rzeczy kasację należało uznać za oczywiście zasadną, uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

W ponowionym postępowaniu Sąd Rejonowy winien mieć na względzie poczynione przez Sąd Najwyższy uwagi co do zatarcia skazania i ponownie ocenić zagadnienie możliwości zakwalifikowania przypisanego czynu, jako popełnionego w warunkach art. 64§1 kk, jak również dołożyć należytej staranności, aby uniknąć omyłek pisarskich, których dopuścił się Sąd Rejonowy w uchylonym orzeczeniu – przede wszystkim w zakresie nazwy pokrzywdzonej spółki.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.